

подготвялъ се да отиде въ пустинята, но билъ увѣщанъ отъ отгорѣ идящия Божественъ гласъ да се върне въ отечеството Си, защото Богъ Който всичко подготвя за наша полза е искалъ, щото Този свѣтилникъ да не остане въ пустинята. Когото Той приготвилъ за свѣтило на Ликийската Митрополия. За това той намѣрилъ корабъ и споразумѣлъ се съ кормчитѣ да отплуватъ въ отечеството Му. И така съ Божиата сила, Св. Николай носимъ по морето; пристигналъ въ отечеството Си. Той отишълъ въ монастирътъ Патарскій, който билъ въздигнатъ отъ дѣда Му и се казвалъ : „Св. Сионъ“, където Св. Николай се показалъ на всичкитѣ братя много искренъ съ прѣголѣмата си обичъ, приели Го, като Божий ангелъ, наслаждавали се отъ думитѣ Му, ползували се отъ равноангелския Му животъ и подражавали добритѣ му нрави, съ които Богъ украсилъ върния Си рабъ.

Въ този именно монастиръ Св. Николай намѣрилъ за Себе Си угодно мѣсто за безшуменъ, тихъ животъ и да размишлява за Бога. Тукъ Той намѣрилъ тихо пристанище за поудобно Богомислие. Между другото надѣвалъ се, че ще прѣкара неизходно останалото врѣме отъ живота Си. Но Богъ не мислѣлъ тъй, Той Му показвалъ другъ пътъ, — благоволилъ щото богатото съкровище; съ всички добри дѣла, отъ което свѣтътъ може да се обогати, да не остане скрито, подобно на богатство заробено въ земята, а именно въ монастирътъ затворено